

[Jesper Simonsen.]

Udvalget gaar en af disse to Veje, altsaa indskrænker sig til den mindre vidtgaaende Foranstaltning, er i begge Tilfælde, at den eller de paagældende Virksomheder indvilger i, at Ændringen foretages, eller at Offentliggørelse sker.

Man kan sige, at dette er den eneste Rest, der er blevet tilbage i Lovforslaget af Offentliggørelsesprincippet, men der er altsaa en lille Rest af det. Paa den anden Side kan man sige, at der er et Offentlighedsprincip, for saa vidt som den almindelige Retsplejes Offentlighedsprincip ogsaa gør sig gældende her; thi naar Udvalget anlægger Sag mod de Virksomheder, hvis Aftaler overskrider det efter Loven tilladelige, saa indbringes Sagen jo for Domstolen, og dér vil Sagen blive rullet op og hele Aftalen og de Forudsætninger, den har, blive gennemgaaet, saaledes som det sker i vor Retspleje, og derigennem vil Offentligheden faa et fuldkomment og godt Indblik i de trufne Aftaler og hele den Baggrund, Aftalerne har.

Anlægges der Sag mod Virksomheder for Overtrædelse af Lovens Bestemmelser i de Paragraffer, jeg har omtalt, kan Domstolene, hvis de finder, at Aftalen har medført utilbørlig Prisdannelse, eller at den søges hævdet ved utilbørlige Foranstaltninger, erklære Aftalen for ugyldig og uforbindende og idømme Bøder. Det vil sige, det er ikke et Spørgsmaal, der overlades Domstolene, om de vil det; hvis de maatte komme til det Resultat, at Overtrædelse foreligger, saa skal disse Retsvirkninger, jeg har nævnt, statuere af Domstolene.

Ændringsforslagets øvrige Bestemmelser giver ikke Anledning til mange Bemærkninger. § 6, 1ste Stykke, der hjemler Tvangsmidler, som maatte anses for nødvendige for at fremkalde Oplysningerne, svarer ganske til § 12 i Regeringsforslaget, er i Virkeligheden kun en Afskrivning deraf. § 6, 2det Stykke, er paa tilsvarende Maade en Afskrift af Regeringsforslagets § 9. Der er dog en lille Ændring, idet man i Regeringsforslaget havde den Regel, at hvis en Virksomhed nægtede at give Oplysninger under Anbringende af, at det drejede sig om visse tekniske eller andre Hemmeligheder, som de ikke var pligtige til at udlevere, saa skulde Spørgsmaalet forelægges for Direktøren for Statsprøveanstalten. Nu foreslaas, at Spørgsmaalet skal forelægges ikke for Direktøren for Statsprøveanstalten, men for Direktøren for den polytekniske Lærestanstalt. Dette er imidlertid ikke nogen ny Regel, som man har fundet paa ved denne Lejlighed, det er et Forslag, som blev stillet

af et socialdemokratisk Mindretal under Behandlingen af det tilsvarende Lovforslag i Samlingen 1919—20, saa noget nyt for det høje Ting er der altsaa ikke i denne Tanke.

§ 7, 1ste Stykke, svarer til § 2, 2det Stykke, i Regeringsforslaget og gaar ud paa, at Udvalgets Medlemmer i visse Tilfælde maa vige deres Sæde i Udvalget af Hensyn til den Egeninteresse, de maatte have i de Virksomheder, som Undersøgelsen angaar.

§ 8 er Regeringsforslagets § 10, og § 9 er Regeringsforslagets § 2, 4de Stykke, men endelig § 10 indeholder noget nyt, for saa vidt som den bestemmer, at Loven kun skal have en 3-aarig Gyldighed fra 1. Januar 1932 at regne. Man har foretrukket at give Loven denne begrænsede Gyldighed fremfor at indsætte en Revisionsbestemmelse. Det er i og for sig heller ikke noget nyt paa dette Omraade, for de gamle Forslag, som blev behandlet paa Rigsdagen i Aarene indtil i Fjor, havde alle sammen en tilsvarende Bestemmelse om en Gyldighedsperiode i Stedet for en Revisionsbestemmelse. Jeg skjuler ikke, at personligt havde jeg foretrukket en Revisionsbestemmelse fremfor denne Gyldighedsbegrænsning, men paa den anden Side, det er jo et nyt Felt, vi her inddrager under Lovgivningsomraadet, og vi kan gennem de 3 Aar indhøste de fornødne Erfaringer for at tage Spørgsmaalet op om en Fortsættelse, naar den Periode, Loven skal gælde, løber ud.

Af denne Redegørelse, jeg her har givet, vil det altsaa ses, at bortset fra Udeladelserne af Regeringsforslaget, som jeg begyndte med at omtale, er Ændringsforslagets Struktur helt igennem den samme som Regeringsforslagets. Udvalgets Sammensætning er noget ændret. Regeringsforslagets Udvalg var maaske sagligt bedst rustet, paa den anden Side har dette Udvalg, maa vi jo antage, efter den Maade, Personerne vælges paa, og hvor henvises til de Kredse, indenfor hvilke de skal vælges, visse Forudsætninger, der muligvis vilde savnes i det Udvalg, der vilde blive sammensat efter Regeringsforslaget. Adgangen til at benytte teknisk og sagkyndig Medhjælp er ganske den samme efter begge Forslag, idet der gives Udvalget fuldstændig fri Adgang til at tage den sagkyndige Medhjælp. Man har endvidere i Ændringsforslaget valgt nogle andre Udtryk for Myndighedsomraadets Afgrænsning, men Udvalgets Adgang til at skride ind er til Gengæld mere vidtgaaende end efter Regeringsforslaget. Endelig er Domstolenes Beføjelser ogsaa noget udvidet, navnlig i Henseende til direkte at erklære